

การพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่อง คำสมาส ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Using Results of Exercises for Development of Knowledge in the Compound Word

Lesson towards the learning achievement of grade 8 students

from Demostration School of Ramkhamhaeng University

พิเชษฐ์ กอนรัมย์

Pichet Konram.

บทคัดย่อ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80.24 / 83.65 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาส พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*บทความนี้เรียบเรียงจากวิจัยการศึกษาอิสระ (TTH 7096) เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องคำสมาส ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ อ.ดร.เด่นดาว ชลวิทย์

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หมายเหตุ : คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) แบบฝึกพัฒนาความรู้ (2) คำสมาส (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 42 คน การเรียนก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังเรียนของกลุ่มที่สอน โดยใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

The results of the study were:

1) the exercises for development of knowledge in the compound word lesson met the effective criteria of 80.24 / 83.65

2) the learning achievement after by using the exercises for development of knowledge in the compound word lesson was significantly higher than before using the exercises for development of knowledge in the compound word lesson at the .01 level.

บทนำ

การเรียนการสอนเรื่องคำสมาส จะต้องศึกษาในเรื่องความหมายของคำสมาส ที่มาของคำสมาสให้เข้าใจเสียก่อน ซึ่งนักเรียนต้องรู้จักคำบาลีสันสกฤตเป็นพื้นฐานก่อน ถึงอย่างไรก็ยังเป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้เรียนในระดับนี้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินไป เนื่องจากไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนเรื่องคำสมาสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนเรื่องคำสมาส สรุปได้ดังนี้

1) ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคำบาลีสันสกฤต 2) ผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำสมาส 3) ผู้เรียนไม่สามารถ แยกแยะคำบาลีสันสกฤตได้ 4) ผู้เรียนยกตัวอย่างคำและอ่านคำสมาสไม่ถูกต้อง 6) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่ชอบการเรียนเรื่องคำสมาส

จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำสมาสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังไว้

ผู้วิจัยจึงต้องการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน โดยเลือกใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้ เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะการใช้แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้อาษาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะของแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกที่ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง จบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องสคำสมาส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตราษตระการคุณ มีนักเรียนทั้งสิ้น 323 คน
 2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2/7 จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)
- ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One group group Pretest Posttest design. ใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาสเป็นสื่อ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ การสอน โดยใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส
2. ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำสมาส

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกพัฒนาความรู้ เรื่องคำสมาส ที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ในการเรียนสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาแบบฝึกพัฒนาความรู้ในสาขาวิชาอื่นต่อไป
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำสมาสสูงขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง "ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาส ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ความหมายของแบบฝึก ไพบูลย์ มูลดี (2546, หน้า 48) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นชุดการเรียนรู้ที่ครูจัดทำขึ้น ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างมาแล้วเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจจะช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ และช่วยฝึกทักษะการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของ ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ปราณี จิณฤทธิ (2552, หน้า 32) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องสร้างให้เกี่ยวข้องกับบทเรียนเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่งและใช้ซ่อมเสริมเด็กอ่อนได้ มีความหลากหลายในแบบฝึกชุดหนึ่งๆ มีคำสั่งที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกได้คิดทำทลายความสามารถมีความเหมาะสมกับวัย ใช้เวลาฝึกไม่นาน ผู้ฝึกสามารถนำประโยชน์จากการทำแบบฝึกไปประยุกต์ปรับเปลี่ยนนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักการสร้างแบบฝึก อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553, หน้า 26) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึก ผู้สร้างต้องศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบ และวางแผนขั้นตอนการใช้แบบฝึก การสร้างแบบฝึกต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการฝึก ต้องนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก ก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึก

แนวทางในการสร้างแบบฝึก สมพร ตอยยี่ปี (2554, หน้า 39) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีหลักการ และแนวทางต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดแบบฝึกที่ชัดเจน แน่นอน และภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย ควรมีความยากง่ายแตกต่างกัน และต้องมีหลายรูปแบบ เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกนั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้เรียนทำให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น และในด้านการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิธีการสอน และกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก สาลี รักสุทธิ (ม.ป.ป., หน้า 34) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้ 1. สำรวจปัญหา สาระ ดั่งบ่งชี้ที่เป็นปัญหาและความต้องการ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่า บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละตัวบ่งชี้ 2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ให้ชัดเจนตรงตามตัวบ่งชี้ที่เป็นปัญหา เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนรู้อะไร และเป็น

อย่างไร 3.วิเคราะห์ปัญหาที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ ว่าประกอบด้วยอะไร 4. ศึกษาจิตวิทยา การเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของผู้เรียนในแต่ละชั้นว่า เด็กแต่ละคนมีความสนใจเรื่องอะไร เช่น จิตวิทยาการอ่านที่นำไปใช้แบบฝึกทักษะ 5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วย เรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงใด จะนำเสนอโดยใช้ ภาพประกอบหรือไม่ 6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด 7. นำแบบฝึกนั้นไปให้ผู้ชำนาญการ ตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เช่น ครูสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ ศึกษานิเทศก์ เป็นต้น หรือนำไปทดลองกับผู้เรียน จำนวน 1-5 คน เพื่อนำไปรวบรวมข้อมูลเพื่อ แก้ไขข้อบกพร่อง 8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้

ประโยชน์ของแบบฝึก ปาริชาติ สุพรรณกลาง (2550, หน้า 23) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็น สื่อการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่ง ประโยชน์ของแบบฝึกทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น ฝึกทำงานด้วย ตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่ เรียน สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ ทั้ง ยังช่วยให้คงอยู่ได้นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียน แต่ละครั้ง อีกด้วย

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรมวิชาการ (2534, หน้า 21) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับ ลักษณะการจัดองค์ประกอบและโครงสร้างของความรู้และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของ ความรู้ ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิงสร้างสรรค์ ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้างและ ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 53) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้าน วิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้เนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น

โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ สถาบันการศึกษาต่างๆ อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ และ 2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขนิษฐา โคตรเศรษฐี (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 93.56/81.58 หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 93.56 และสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 81.58 แสดงว่าแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทยนี้ มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางลUNA ศรีกฤตา (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43/86.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 2. ผลที่เกิดกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47

ณัฐพร พลพิจิตร (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความคิดเห็นต่อการสอนแบบตรงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังใช้วิธีสอนแบบตรงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรม การเรียน โดยวิธีสอนแบบตรงพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนในระดับมาก

เกย์ และกาแลกเกอร์ (Gay & Gallagher, 1976, pp.56-61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบระหว่างผลการสอบและการทำแบบฝึกหัด โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาวิจัยเบื้องต้น จำนวน 126 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งทำแบบฝึกหัดสม่ำเสมอขณะเรียนเพียงอย่างเดียว อีกกลุ่มได้รับการทดสอบสั้น ๆ และอีกกลุ่มให้เลือกอิสระ ระหว่างการทำแบบฝึกหัดและการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยมีการทดสอบย่อยขณะเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยฝึกทักษะด้วยการทำแบบฝึกหัดอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One group group Pretest Posttest design โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ

1. เพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำคำสมาส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการสอน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนร่วมด้วย
4. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาสมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง” พบว่า

1. แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80.24 / 83.65
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 จากการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสิทธิภาพ 80.24 / 83.65 หมายความว่า เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำสมาส โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เกณฑ์ 80 ตัวหลัง

หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องคำสมาส โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

โดยหลักในการสร้างแบบฝึกนั้น ผู้สร้างต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกที่สร้างต้องมีหลาย ๆ รูปแบบ สร้างจากง่ายไปหายาก มีความถูกต้อง ในการสร้างแบบฝึก มีการสอดแทรกทักษะวิชาอื่นเข้าไปด้วย ควรจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า เพราะแบบฝึกควรทำหลังจากผู้เรียนได้เรียนบทเรียนในเรื่องนั้น ๆ จบลงทันที ทั้งนี้แบบฝึกที่ดีจะต้องมีลักษณะ คือ ต้องมีความเที่ยงตรง ยุติธรรม มีความเชื่อมั่นได้ ง่ายลื่น มีความยากง่ายพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก ความเป็นปรนัย ต้องย่อย จำเพาะเจาะจง และมีประสิทธิภาพ จึงจะเป็นแบบฝึกที่ดีมีมาตรฐานและใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้วัดได้อย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ผลจากการใช้ใช้แบบฝึกเรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่สมมติฐานไว้แต่แรก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่อง คำสมาส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำให้ผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำสมาส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจาก แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาส สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องของคำสมาส ความหมายของสมาส สามารถแยกแยะ คำสมาส ได้ ยกตัวอย่างคำสมาสได้ ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และชอบการเรียนเรื่องคำสมาสยิ่งขึ้น

การใช้แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะของแบบฝึกพัฒนาความรู้เรื่องคำสมาสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกที่ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถนำมาทบทวนเนื้อได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง

ทำให้มีความรับผิดชอบ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียน ทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้งอีกด้วย

สรุปได้ว่า ผลจากการใช้ใช้แบบฝึกเรื่องคำสมาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามที่สมมติฐานไว้แต่แรก

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะนำไปจัดกิจกรรม และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ครูควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปประยุกต์ใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นของตนเอง
2. การพัฒนาแบบฝึกของนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเลือกใช้วิธีการพัฒนาแบบฝึกวิธีเดียวคงยังไม่พอ ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ ให้เหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ มีการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำสมาสของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารังต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้วิชาภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การสร้างคำ ชนิดของคำ คำบาลีสันสกฤต เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนใจในบทเรียน และไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกให้มีความหลากหลาย และพัฒนาต่อไปจนเป็นนวัตกรรมที่ผู้เรียนสามารถฝึกทำได้ในระบบอินเทอร์เน็ต หรือสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มอบโอกาสให้ได้ศึกษาในระดับบัณฑิตและมหาบัณฑิต ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งตลาดวิชา ที่คอยประสิทธิ์ประสาทความรู้ เพิ่มพูน พัฒนาและเป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคคลทั่วไป

ทั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.เด่นดาว ชลวิทย์ ที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ อบรม สั่งสอนและให้ความรู้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ท้ายสุดของความสำเร็งนี้ ผู้วิจัยจะนำวิชาความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง และถ่ายทอดให้เยาวชน บุคคลให้ได้เรียนรู้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

คำชัย ทองหล่อ. (2554). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพมหานคร:อมรรการพิมพ์

ขนิษฐา โคตรเศรษฐี (2553). **การสร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง สุภาษิตไทย สำหรับชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจียมพร ปะวะโท .(2552) **การสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักชิปปา (CIPPA)**

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน

บ้านคลองวัว(เยี่ยมแสงโรจน์) .วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและ

ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

คำชาย จันทะหงส์ .(2556) . **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสนธิคำในภาษา**

ลาว โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) ของนักศึกษาคณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทิตนา แจมมณี. (2558). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี**

ประสิทธิภาพ.พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แจมมณี. “**แนวทางการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ : ข้อค้นพบจากการศึกษาพหุกรณี,**”

วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 27(1) : 40-51 ; มกราคม-มีนาคม, 2542.

ล구나 ศรีกุดตา.(2553). **รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้**

แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปี

การศึกษา 2553 .สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สุวิมล ติรกานันท์.(2557). *ระเบียบและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์:แนวทางสู่การปฏิบัติ*,

พิมพ์ครั้งที่ 12 . กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีรัตน์ บดสันเทียะ.(2548) *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ กลุ่ม*

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ได้รับการสอนโดยใช้

แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยฝึกทักษะตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุทธิพงษ์ มากุล. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของ*

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องคำสมาส.

สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร

รวิโรฒ.

แสงระวี ประจวบวัน .(2553) .*การพัฒนาการเขียนความเรียง โดยการใช้แบบฝึกทักษะที่ใช้วิธี*

แผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553) .*การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น*

ประถมศึกษาปีที่ 6 แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัญชิกา สุวรรณประสิทธิ์. (2553) .*การสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์*

สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกบินทร์จรรย์าคม อำเภอกบินทร์บุรี

จังหวัดปราจีนบุรี.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ,

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.